

ordet fritt

telefon: 71 25 00 00

faks: 71 25 00 14

epost: ordetfritt@r-b.no Si din mening i Romsdals Budstikke. Bruk fullt navn. Oppgi alltid navn og adresse til redaksjonen. Skriv kort, maks. 60 linjer. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innlegg. Innlegg blir ikke returnert. Innlegg i denne spalten blir ikke honorert.

Sjukehussaken krever en realistisk og snarlig løsning

Det er elleve år siden staten tok sjukehusene fra fylkene. Inntil da hadde fylkestinget ansvaret for å bygge ut og drive sjukehusene i samarbeid med vertskommune og det daværende Helsedirektoratet. På 25 år, fra 1960 til 1986, ble det åpnet nybygde sjukehus i Molde, Ålesund, Volda og Kristiansund. Det var i denne perioden moderne sjukehusdrift ble innført i fylket.

Det skjedde fra år til år en sterk økning i antall behandlede pasienter, stadig flere sjukdommer kunne behandles i fylket og på en bedre måte.

Da staten overtok sjukehusene, var det mest påtrengende bygningsmessige problemet i sjukehusdriften at Molde sjukehus var blitt 40 år gammelt. Det var blitt landets mest trangbodde sjukehus og hadde noen uheldige bygningsmessige konstruksjoner.

Fylkestinget hadde utredet hva som burde gjøres for at sjukehuset skulle få en tilfredsstillende standard både for pasientene og de som arbeidet der. Det var gjort et enstemmig vedtak om at sjukehuset på Lundavang i Molde skulle renoveres og bygges ut slik at også det psykiatriske sjukehuset på Hjelset kunne flyttes dit.

Dette var situasjonen da staten overtok. Siden er det alene statens helseforetak og Helsedepartementet som har hatt ansvaret for framdriften for å løse de uverdige bygningsforholdene ved Molde sjukehus.

Etter elleve års statlig planlegging er vi ennå ikke kommet i nærheten av å skimte en realistisk

løsning. Vi står overfor en statlig planleggingsskandale. Det verste er ikke de 100-talls millioner kroner planleggingen har kostet. Det verste er de 10-tusen talls pasienter som ikke har fått og får den behandling de var lovet i det nye sjukehuset.

Kanskje enda verre: de over 1.000 ansatte som år etter år fortsatt må arbeide under dårlige arbeidsforhold. De har gjentatte ganger vært sterkt engasjert i detaljplanleggingen av sin nye love-de avdeling som skulle bli mye bedre for pasientene og som arbeidsplass. Det er uholdbart at vi fortsatt ikke ser en bestemt realistisk løsning, og at de urealistiske løsningene som skisseres, ikke gir en løsning før etter 2020 på de meget utilfredsstillende forholdene ved sjukehuset på Lundavang, som fylkestinget fant en realistisk løsning på i år 2000.

Vi har tidligere hevdet at enigheten om et felles sjukehus for Nordmøre og Romsdal er en skinnenighet. Den enigheten sprekker totalt den dagen tomten for det felles sjukehuset bestemmes. Det er likevel ikke bare tomtevalget som er uavklart ved et felles sjukehus. Hvor stort skal det være og hvilke spesialiteter skal sjukehuset ha? Svaret på disse spørsmålene avhenger også av tomtevalget.

Vi har fritt sjukehusvalg. Pasientene og fastlegene avgjør hvilke sjukehus som skal velges. Et felles sjukehus må dimensjoneres og spesialiseres i forhold til det pasientområdet som kan påregnes. Det

vil derfor ikke bli bygd det samme fellessjukehuset uavhengig av tomtevalget.

Dersom fellessjukehuset blir plassert slik at store deler av befolkningen i Nordmøre og Romsdal vil søke til godt utbygde sjukehus i Trondheim eller Ålesund, vil ikke fellessjukehuset bli særlig stort og differensiert. Det kan til og med hende at et fellessjukehus på Frei ikke vil bli så mye større enn det nåværende Kristiansund sjukehus og at spørsmålet vil melde seg om det er riktig å legge ned fylkets nyeste sjukehus for å bygge et nytt sjukehus 16 km unna. Slike vurderinger kan også gjøres i forbindelse med å beholde Lundavang eller Eikrem som stedsvalg for Molde lokalsjukehusområde.

Det er i dag, med den utviklingen vi ser i retning av mer dagbehandling og poliklinisk behandling, særdeles viktig at det spesialiserte helsepersonellet på sjukehusarbeider både med inneliggende pasienter og dagpasienter.

Det vil være uheldig og kostbart å skille disse lokalsjukehusfunksjonene slik at det i den ene av byene må drives et distriktsmedisinsk senter for å gi et nært nok tilbud for poliklinikk og dagtilbud.

Det vil være enda dyrere å lokalisere et fellessjukehus slik at det må drives distriktsmedisinske sentra i begge byene. Også samhandlingen med kommunehelsetjenestene vil tjene på at legevakt og mottaksavdeling har nær lokalisering, slik vi har det i dag for stordelen av sjukehusdistriktets befolkning.

For Molde kan det være et alternativ å restaurere sjukehuset på Lundavang med tilbygg, skriver Molde Aps seniorgruppe.

Molde Arbeiderpartis årsmøte vedtok nylig enstemmig: «Molde Arbeiderparti vil kreve at det parallelt med det utredningsarbeidet helseforetaket har i gang, også blir arbeidet videre med de tidligere vedtatte planene om godt fungerende lokalsjukehus i Kristiansund og Molde. For Molde kan det være et alternativ å restaurere sjukehuset på Lundavang med tilbygg slik som skissert av helseforetaket, eller å bygge et nytt sjukehus for Molde sjukehusområde.»

For Kristiansund ligger det meget vel til rette for å utvikle bygningsmassen ved det nåværende relativt nye sjukehuset til å huse et moderne lokalsjukehus med akutt- og fødeavdelinger og et bredt tilbud av poliklinikker og dagbehandling.

Helseforetakene og departementet har plikt til å videreføre utredningene og vurderingene av alternativet med fortsatt lokalsjukehus i hver av byene.

Molde Arbeiderpartis seniorgruppe

Vår velferdsstat skal fortsatt være tilpasset den enkeltes behov

Det norske folk har gjennom mer enn 100 år vært opptatt av å bygge velferdsstaten under mottoet «Gjør din plikt, krev din rett». Resultatene av folkets jobb er synlig. Gjennom et av verdens beste demokratiske system, har vi bygd et av verdens beste land å leve i. Vår økende levealder og vår livs- og levestandard, er et av de viktige merker på at vi har det godt i Norge.

Å ha det godt i verden er ingen selvfølge. Arbeiderpartiets mål er en velferd med fortsatt høy kvalitet for oss alle. Sammen med frivillige organisasjoner og gode krefter i lokalmiljøet, skal vi sørge for at alle får trygghet og verdighet i alle deler av livet.

En stor del av omsorgsdebatten handler om sjukehjemsplasser. Det er en viktig debatt, men realitetene er ofte at mange ikke ønsker å bli satt i «båsen» sjukehjem. De fleste av oss vil bo hjemme så

lenge helsa tillater det. Arbeiderpartiet har alltid lagt til rette for at alle skal kunne bo hjemme så lenge det oppleves trygt. Dette er en av Arbeiderpartiets grunnpeler i omsorgspolitikken som det er viktig å føre videre.

Trygghet og sikkerhet for velferden er viktig hele livet. Trygghet blir spesielt viktig for oss etter hvert som årene kommer og behovet for reparasjoner blir mer påtrengende. Arbeiderpartiet mener at velferdsstaten Norge gjennom arbeid til alle og riktig fordeling av verdiskapingen, gir trygghet til hele folket for at hjelpen er der når behovet oppstår.

Vi seniorer må være klare på at omsorgstjenester er et offentlig ansvar. Det skal ikke tilrettelegges for at private aktører skal kunne fete sine bankkonti verken på bekostning av de ansatte, eller kvaliteten på tjenestene til oss eldre. Dette tar vi Arbeiderpartiets seni-

orer sterk avstand fra.

Med god grunn avviser vi den privatisering som Høyre og Frp flagger.

Krisen i svært mange land i Europa og andre deler av verden, forteller oss at galskapen blir som størst når styringen uteblir. Når individet uhemmet får gjøre og lade som de vil, så blir det feil. Manglende forståelse for nødvendigheten av å yte til fellesskapet gjennom skatter og avgifter, har i stor grad ført til en verdensomspennende økonomiskrise som det vil ta lang tid å helbrede.

Som vi ser, vil denne krisen gå sterkest utover vanlig folk, deriblant mange eldre og syke som fra før er fattige. Det er svindlerne og de korrupte som skummer fløten.

Det er med stor skam, men samtidig ikke så lite fryd, jeg må nevne store «norske» skipsredere og andre forretningsdrivende, som tar

med seg sine rikdommer til skatteparadiser for å unngå skatt til det norske fellesskap. Jeg håper krisen gir dem en skikkelig smell. På onsdag 10. april, skal jeg inn til Oslo og treffe helseministeren. Da skal jeg blant mange andre senior-kontakter i Arbeiderpartiet, få høre hans tanker om hvordan det tenkes nytt i omsorgen.

Jeg er veldig spent på hva omsorgsmeldinga som kommer snart, vil ha av smarte løsninger. Jeg vil tro at svært mye av meldingen vil omhandle oss eldre. Dette blir spennende.

For oss eldre vil stortingsvalget også denne gang være viktig. Vi må være opptatt av å ta vare på det vi har og hva vi reelt får. Vi skal bygge stemmegivning på erfaringer, vi er så garvet at vi vet at valgkamp er valgkamp.

Mellvin Steinsvoll, seniorkontakt Møre og Romsdal Arbeiderparti

SMSRB 2097

Mer effektivt privat

Til «Moldenser» med uttalelse om kommersielle aktører og skandaler i svensk helsevesen og barnehager: Dette er jo forhold som vi til stadighet opplever i det offentlige helsevesenet og barnehagene i Norge også, altså ingen forskjell her. Det som imidlertid er forskjellen, er at det produseres langtmer effektivt og langt billigere i det private, noe som igjen gir rom for et større tilbud. Hilsen en som er for at vi får mest mulig igjen for våre felles penger.

Helseforsikring for alle

Et godt, offentlig helsevesen er den eneste helseforsikringen som virkelig fungerer for alle. I Skottland kvittet de seg med helseforetakene. Nå har de ingen stykkpris, men et fast, forutsigbart budsjett å forholde seg til. Skyldes en budsjettsprekke uventet pasienttilstrømming, kan sykehuset få flere penger. Skyldes det dårlig drift, blir det satt inn tiltak for å endre kursen. Resultatet er et mindre byråkratisk helsevesen. Mer samarbeid i stedet for oppsplitting og konkurranse. Helseministeren er motstander av at offentlige penger skal brukes til å hjelpe privat sektor til å konkurrere med det offentlige tilbudet. Jeg kunne ikke vært mer enig!

Oddbjørg Langset

Lønnsøkning

Syns de fleste har høye nok lønninger her i landet. Hvorfor kan man ikke heller begynne å redusere/ fjerne div. avgifter. La pensjonister/uføretrygdde slippe å betale skatt f.eks. Da tror jeg alle får mer å «rutte» med.

Til uføretrygdet tobarnsmor

Til deg som er uføretrygdet tobarnsmor. Helt enig mat er dyrt. Er uføretrygdet. Det som uføretrygda ikke dekker er: tannlegebesøk, legebesøk, og kanskje annet. Barn vokser og trenger næringsrik mat og klær og annet. Jeg er ensilig, så jeg vet hva jeg snakker om.